

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λαβούσα γνώση τῶν συζητήσεων καί τῆς προετοιμασίας ψηφίσεως στό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τήν ὁποία ἐκπονεῖ ἡ Ἐπιτροπή γιά τά δικαιώματα τῆς Γυναίκας καί τίς Ἴσες Εὐκαιρίες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, καθώς ἐπίσης καί τῶν συζητήσεων ἐπί τῶν γνωμοδοτήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλευθεριῶν καί Δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, αἰσθάνεται τήν ἀνάγκη νά ἐκφράσει τίς ἀκόλουθες ἀπόψεις της.

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαιτέρως τήν Γυναίκα στό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ὄλων τῶν γυναικῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐπίσης ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἐναντίον κάθε φονταμενταλισμοῦ ἀπό ὅπου καί ἄν προέρχεται. Ἡ Ἐκκλησία προτείνει στόν ἄνθρωπο μιᾶ ζωῆ γεμάτη ἀγάπη, ἐπιείκεια, ἀνεκτικότητα καί ταπεινοφροσύνη. Ἐπίσης τονίζει ὅτι οἱ κίνδυνοι στίς σύγχρονες κοινωνίες δέν πρέχονται μόνο ἀπό τή δράση ὀρισμένων σεκτῶν καί θρησκευτικῶν ομάδων, ἀλλά καί ἀπό τίς φονταμενταλιστικές ἰδεολογίες, εἴτε αὐτές εἶναι πολιτικές, εἴτε φιλοσοφικές, εἴτε κοινωνικές.

2. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἀπολύτως ἀντίθετη στήν προτεινόμενη ἀποψη ὅτι ἡ Γυναίκα ἔχει δικαίωμα νά ἀποφασίζει μόνη της ἐάν, πότε καί πόσα παιδιά θά κάνει. Τό ἐάν ἀναφέρεται εὐθέως στήν ἔκτρωση. Ἀλλά γιά τήν Ἐκκλησία ἡ ἔκτρωση δέν εἶναι σύμφωνη μέ τό Χάρτη τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων πού ψηφίστηκε τόν περασμένο Δεκέμβριο στή Νίκαια τῆς Γαλλίας. Διότι στό ἀρθρο 2 ἀναφέρεται ὅτι "κάθε πρόσωπο ἔχει δικαίωμα στή ζωή". Ἡ Ἐκκλησία πιστεύει ὅτι τό ἔμβρυο ἀπό τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεως εἶναι πρόσωπο καί εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καί ἔχει δικαίωμα στή ζωή, τό ὁποῖο οὐδείς μπορεῖ νά τοῦ τό ἀφαιρέσει. Ἐπίσης ὅλη αὐτή ἡ ἔμφαση στό δικαίωμα τῆς γυναίκας νά ἀποφασίζει μόνη της γιά τόσο σημαντικά καί ἱερά πράγματα ὀδηγεῖ σέ ἕνα ἀπόλυτο ἀτομικισμό, πού θίγει εὐθέως τά δικαιώματα τοῦ ἄλλου. Διότι πέραν τῆς καταδίκης σέ θάνατο τοῦ ἀδυνάμου νά ἀντιδράσει ἐμβρύου ἀγνοεῖται καί ἡ γνώμη ἢ ἡ θέληση τοῦ συνδημιουργοῦ πατέρα. Οἱ προτεινόμενες ἀκροαῖες, μονομερεῖς καί φονταμενταλιστικές ἰδεολογικές ἀπόψεις ὑπονομεύουν καίρια τόν θεσμό τῆς οἰκογένειας, ἀλλά καί τίς βάσεις τῆς ἰσορροπημένης κοινωνίας, πού εἶναι ἡ ἀγάπη, ὁ ἀλληλοσεβασμός καί ἡ ἀλληλεγγύη μεταξύ τῶν ἀνθρώπων μελῶν της.

3. Ἄν καί ἐκτός θέματος τίθεται στό Ψήφισμα καί τό ζήτημα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας καί προτείνεται νά καταγραφεῖ ὅτι τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο εἶναι ὑπέρ τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας καί τῆς κοινωνικῆς περιθωριοποίησης τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπενθυμίζεται ὅτι στή συνθήκη τοῦ Ἀμστερνταμ τοῦ 1997 - θεμελιώδους κειμένου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως - περιλαμβάνεται καί ἡ ἐξῆς Δήλωση : "Ἡ Ἐνωση σέβεται καί δέν προδικάζει τό σύμφωνα μέ τό ἐθνικό δίκαιο καθεστῶς τῶν Ἐκκλησιῶν καί τῶν θρησκευτικῶν ἐνώσεων ἢ κοινοτήτων στά Κράτη - Μέλη". Ἐπομένως ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐνωση θεωρεῖ ὅτι τό νομικό καθεστῶς τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας στήν Ἑλλάδα εἶναι ἀποκλειστική ἀρμοδιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅπως ἀποκρυσταλλώνεται στό ἰσχύον Σύνταγμα. Ὑπενθυμίζεται ἐπίσης ὅτι ἀνάλογες σχέσεις Ἐκκλησίας καί Πολιτείας ὑπάρχουν καί σέ ἄλλα Κράτη - Μέλη, ὅπως στή Βρεταννία, τή Δανία καί τή Σουηδία.

4. Στό προτεινόμενο ψήφισμα παρερμηνεύεται ἡ οὐσία τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων ἐναντι τοῦ Νόμου. Ὑπάρχει μάλιστα πρόταση, ἐν ὀνόματι τῆς ἰσότητος, οἱ γυναῖκες νά παρέμβουν στά ἐσωτερικά τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἐπιδιώξουν νά ἀνατρέψουν τήν παράδοσή της γιά νά ἀποδεχθεῖ τήν ἱερωσύνη τῶν γυναικῶν. Ἡ παράδοση αὐτή πού εἶναι δύο χιλιάδων ἐτῶν, πρέπει νά γίνεται σεβαστή δεδομένου ὅτι καί αὐτός ὁ Χάρτης τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, πού ὑπέγραψαν οἱ 15 Ἡγέτες στή Νίκαια στό προοίμιό του τονίζει μεταξύ ἄλλων καί τό ὅτι : "Ἡ Ἐνωση ... σέβεται τήν πολυμορφία τῶν πολιτισμῶν καί τῶν παραδόσεων τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης καθῶς καί τήν ἐθνική ταυτότητα τῶν Κρατῶν - Μελῶν της".

5. Ἀποδεχόμεστε πλήρως τό ἀναφερόμενο στόν Χάρτη τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ἀρθρο 23) ὅτι "Ἡ ἰσότητα τῶν ἀνδρῶν καί τῶν γυναικῶν πρέπει νά ἐξασφαλίζεται σέ ὄλους τούς τομεῖς, μεταξύ ἄλλων στήν ἀπασχόληση, τήν ἐργασία τίς ἀποδοχές". Κι αὐτό γιατί ἡ Ἐκκλησία πρώτη στήν πράξη ἐφάρμοσε τήν ἰσότητα, μέ τούς λόγους τόνον τοῦ Κυρίου, ὅσο καί τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου.

6. Τό θέμα τοῦ ἀβάτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους τίθεται ἐκ νέου ἄν καί ἔχει κλείσει τόσο ἀπό πλευρᾶς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ὅσο καί Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἐπομένως ἡ ὅλη συζήτηση μόνο θόρυβο προκαλεῖ. Πέραν ὅμως τῶν νομικῶν καί συνταγματικῶν κατοχυρώσεων ἰσχύει καί τό ἀπολύτως ἀνθρώπινο δικαίωμα τῆς προστασίας τοῦ κοινοτικοῦ ἢ προσωπικοῦ ἀσύλου στοῦς μοναχοὺς οἱ ὁποῖοι ἐγκαταβιοῦν στίς Ἱερές Μονές καί τά Ἐξαρτήματα αὐτῶν στό Ἅγιον Ὄρος.

7. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀποδέχεται τὴν κοινὴ πορεία ὅλων τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, μίᾳ πορείᾳ ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης ὅλων πρὸς ὅλους καὶ ὄχι μονοπώλιο τῶν ἰσχυρῶν χωρὶς ἀποκλεισμούς τῶν ἀδυνάτων, εἴτε αὐτοὶ εἶναι ἔμβρυα, εἴτε γέροντες, εἴτε ἀσθενεῖς, εἴτε ἄνθρωποι μὲ εἰδικές ἀνάγκες. Ἐπίσης μίᾳ πορείᾳ κοινῇ πού ὁ ἕνας λαός θά σέβεται τὴν ἰδιοπροσωπία τοῦ ἄλλου καὶ θά ἀποδέχεται ὀλοψύχως καὶ εἰλικρινῶς πῶς αὐτὴ ἡ πολυμορφία τῶν πολιτισμῶν εἶναι ἡ ὁμορφία τῆς Εὐρώπης, ὁμορφία πού στηρίζεται ἰδιαίτερα καὶ στὴ χριστιανικὴ κληρονομιά της.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.